

שיחת השבוע

יש חדש

הילולת בעל התניא

ביום שלישי הבא, כ"ד בטבת, יצוין יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, שנסתלק בשנת תקע"ג (1812). זה יום זכאי להתחבר לאורו הגדול, על-ידי לימוד פרק משניות המתחיל באחת מאותיות שמו, לימוד לפחות סעיף בשולחן ערוך שלו, פרק בספר התניא, ונתינת צדקה למוסדות העוסקים בהנחלת תורתו. במתחם הציון בהאדיטש נערכים לקבלת ההמונים שיבואו לפקוד את ציונו ביום ההילולא. אפשר לשלוח שמות לתפילה, ללא עלות, בהודעת ווטסאפ למספר 972-54-7449770.

רב יומי

יום ההילולא הוא הזדמנות להצטרף ללימוד 'רב יומי' - תכנית יומית של שיעורים קצרים ב'שולחן ערוך הרב'. 'אגוד הצאצאים' הכין לוח 'רב יומי' חדש, שבו שיעורי השנה הבאה. להשיג בדוא"ל office@baalhatanya.org.il.

סיום הרמב"ם ה-45

סיום הרמב"ם ה-45 בלימוד 'הרמב"ם היומי', בשלושת מסלולי הלימוד שתיקן הרבי מליובאוויטש, יתקיים אי"ה ביום שני, ט"ו בשבט תשפ"ו, בשעה 7 בערב, בהאנגר ענק במרכז כפר חב"ד. המעמד מאורגן על-ידי צעירי חב"ד. פרטים נוספים בהמשך.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המופת

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il, ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכירי הרבים.



זמני השבוע

יחולות	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:18	16:33	16:21	16:35	16:39	16:29
17:33	17:34	17:32	17:35	17:37	17:33

שבת ישראל
קדם והזמנים



להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הרמים, לדבר במילים יפות ומכובדות, וכשאין שום אחריות לתוצאות ההרסניות.

ואתה שואל את עצמך, לאן רוצים להגיע? האם הגברת תחושות הכאב וההתמרמרות בקרב הציבור החרדי תחזק את השותפות בחיי המדינה ותקדם תהליכים חיוביים כלשהם? ברור שהתוצאה תהיה הרסנית, כי הציבור החרדי אינו הולך לשום מקום, אבל בהתנהלות הדורסנית נועלים את הדלתות לשיח אמיתי שיכול לקדם פתרונות.

שורפי הבית

לצד זאת מתחוללת הסתה פרועה כלפי הציבור, תוך שימוש בביטויים אנטישמיים ממש. אילו היה איש ציבור משמיע ביטויים כאלה כלפי הציבור הערבי - היה מוקע כגזען נאלח, ואולי



לאן רוצים להגיע? בהתנהלות הדורסנית נועלים את הדלתות לשיח אמיתי

אף מועמד לדין. אבל דמם של יהודים חרדים נעשה הפקר, וכבודם היה למרמס. אפשר לומר עליהם כל מה שרוצים ולהישאר אנשים נאורים ו'אוהבי אדם', כביכול.

כלי תקשורת מכובדים אינם מתביישים לתת בימה להסתה בוטה כנגד ציבור שלם. פוליטיקאים רוכבים בששון על גל השנאה לחרדים. עורכים, המפקחים על תגובות באינטרנט, והדואגים שלא לאשר או למחוק מייד כל התבטאות מסיתה נגד ערבים, מאשרים או אינם מוחקים תגובות מזעזעות ואנטישמיות ממש כלפי חרדים.

ההסבר לעיוות הנורא הזה הוא אחד - פוליטיקה. אין כאן שום דבר ענייני, אלא שאיפה להפיל את הממשלה, על-ידי ליבוי שנאה כלפי אחד ממרכיביה. בשביל זה מותר לשרוף את הבית, לקרוע לגזרים את החברה, להשניא חלק מהעם על חלק אחר. אבל כבר הבטיחה התורה: **"וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ, כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ!"**

יש המבקשים את הפיצוץ

במקום להסיק את המסקנה המתבקשת, שצריך ללכת בדרך אחרת, מחליטים שמה שלא הולך בכוח, ילך ביותר כוח

אדם שפוי, המביט בהתנהלותם של מערכת המשפט ושל גורמים בפוליטיקה, בתקשורת ובאקדמיה, כלפי הציבור החרדי, צריך לבחור בין שתי אפשרויות: או שמדובר באוסף אנשים שאינם מבינים דבר וחצי דבר בהתנהלות מול ציבור בעל אמונה ודבקות בערכים משלו; או שהאנשים האלה דווקא כן מבינים לאן הדרך הזאת מוליכה, ובדיוק את זה הם רוצים - את הפיצוץ.

כליך קל לצעוק 'חוק גיוס לכולם'. אבל רגע, לא צריכים לחוקק שום חוק כזה, כי הוא כבר קיים. זה בדיוק המצב בשנים האחרונות, מאז שבג"ץ ביטל את החוק שהסדיר את מעמדם של לומדי התורה. בעקבות ביטול החוק חל

חוק 'גיוס לכולם'. כל תלמידי הישיבות נהפכו לעבריינים, והמשטרה הצבאית לוכדת 'עריקים'.

ומה התוצאה? כמה חטיבות של חרדים נוספו לצבא? הנתונים ידועים - שיעורי הגיוס ירדו ולא עלו. כי זה מה שקורה כשעובדים בדורסנות, בחוסר התחשבות ובהעדף רגישות.

כשאין אחריות

הגורמים הללו רואים את הנתונים, ובמקום להסיק את המסקנה המתבקשת, שצריך ללכת בדרך אחרת, מחליטים שמה שלא הולך בכוח, ילך ביותר כוח. מזכיר משהו בפרשת השבוע, שהחליט כי הפתרון לזעקת הכאב הוא להכביד את העול עוד יותר?

ואם לא די במשבר הקשור בבני הישיבות, בא בג"ץ ומחליט לפגוע במוסדות החינוך, ובעצם ביכולת לשלם משכורות לאלפי מורים ומורות. ככה זה כשאפשר לשבת בנחת על הכיסאות



שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכוד: לוי שייקביץ

נשות ישראל ניצחו את פרעה

אופי העבדות של הגברים והנשים במצרים היה שונה. הגברים הועבדו "בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בַּחֲמֶר וּבַלְבָּנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה". הם הועסקו בבניית הערים פיתום ורעמסס, "עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעָה", שהן "חֲזָקוֹת וּבְצֻרוֹת לְאוֹצָר" (כפירוש רש"י).

לעומתם, הסבל של הנשים התבטא בעיקר בגזירת פרעה "כָּל הַבֵּן הַיְלֹד הַיְאֵרָה תִּשְׁלַיְכֶנּוּ", מכיוון שמטבע הדברים האימהות כואבות יותר את הרג עולליהן. אמנם נאמר בגמרא ש"היו מחליפין מלאכת אנשים לנשים ומלאכת נשים לאנשים", אך עיקר העבודה של הגברים הייתה

בבניית הערים פיתום ורעמסס.

כסף בשביל עוד כסף

ההבדל בין הגברים לנשים מתבטא גם בחיי החירות, לאחר הגאולה ממצרים. עיסוקם המרכזי של הגברים הוא מחוץ לבית, בחרישה וזריעה בשדה, או בבניית בתים ושאר מלאכות הנעשות לצורכי הפרנסה. מטבע הדברים, התפקיד כרוך במשא ומתן וכו', ובמגע עם אנשים אחרים, ובהם גם לא־יהודים.

וגם כאן יש הבדל מהותי בין הגישה של פרעה לבין, להבדיל, דרכו של משה. פרעה דורש שיבנו ערים "חֲזָקוֹת וּבְצֻרוֹת לְאוֹצָר". העיסוק בפרנסה נועד להרוויח עוד כסף, לצורך רכישת רהיטים וכדומה, כדי להתעשר ולשגשג.

השבת היא התכלית

לעומתו, משה מציב דרך אחרת: "תיקן להם את יום השבת לנוח" (שמות רבה א,כח). יום השבת הוא העיקר, שבת לה, ואילו ששת ימי המעשה אינם אלא אמצעי להגיע למנוחה ולשבייתה של יום השבת. כך יש לראות את הדברים, ולא שהמנוחה בשבת נועדה לצבור כוח כדי להמשיך ולהתייגע ולהרוויח עוד כסף... גם בששת ימי המעשה עצמם, שעות העבודה נועדו בעבור

אותה שעה או יותר שיהודי מקדיש לקב"ה, לתפילה וללימוד ולמצוות, שהיא בחינת 'שבת' בתוך ימי החול.

ואכן, הגישה של פרעה נכשלה, כדברי הגמרא (סוטה יא,א) שהמבנים שבנו קרסו, "ראשון ראשון מתרוסס... פי תהום בולעו". אם המטרה היחידה היא האוצרות הגשמיים – זה דבר שאין לו קיום.

השתעבדות לפרנסה

תפקידן של הנשים כ'בנות חורין' בא לידי ביטוי בבית, "כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מִלֶּךָּ פְּנִימָה" (תהילים מה,יד). הערך המרכזי בעבורן הוא לידת הילדים וגידולם. החירות שלהן מתבטאת באי־ציות לגזירת פרעה "כל הבן היילוד היאורה תשליכוהו" – פרעה רוצה שישקיעו את הילדים בתרבות המצרית, הסוגדת ל"יגור" הפרנסה.

הנשים מבינות את הסכנה שבגישה פרעה, הגורמת לאדם (אפילו ללא־יהודי) לאבד את כל מהותו כאדם, ולהיות משועבד לגמרי לענייני הפרנסה. הנשים אינן נשמעות לגזירת פרעה, אלא מעמידות בנים ובני בנים ש"כָּל רֵאִיָּהֶם יִפְרוּם כִּי הֵם יִרְעוּ בְּרַךְ ה'", ובאופן ש"הם (הילדים) הכירוהו תחילה", אפילו לפני נשיאי ישראל!

(תורת מנחם, כרך מג, עמ' 404)

אמרת השבוע

העניים אוכלים באמת

אחד מחסידיו של רבנו הזקן, רבי שניאור־זלמן מלאדי, בעל התניא, היה יהודי עשיר ומכנים אורחים נפלא. בביתו בנה חדרים מיוחדים לרשות האורחים העניים, וכל עני ונזקק היה זוכה לארוחה דשנה, וליחס חם ולבכי. בעל הבית אף נהג ללוות את אורחיו בלכתם, והיה מעניק לכל אחד ואחד מהם סכום כסף מכובד.

פעם אחת התארח אצלו הרבי, וכשראה את מעשיו, שיבח מאוד את הכנסת האורחים שלו.

בעל הבית, שהיה חסיד אמיתי, הרכין ראשו ופרץ בכבי, באומרו שאין הוא מרגיש שמעשיו נעשים באמת, וכי הוא חושש שהכנסת האורחים שלו נובעת מפניות צדדיות, מהסיפוק שהוא מפיק מעשיית החסד, ומהכבוד שהוא מקבל על מעשיו אלה.

נענה הרבי ואמר: "אבל העניים אוכלים באמת, בלי שום פניות צדדיות..."

שעבוד מצרים

מעניינים לריבוי

"וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ" (שמות א,יב). המדרש אומר שכלל שהתכוונו לענותם, כדי שלא יתרבו, כן הקב"ה הפרה והרבה אותם. לכן שבת לוי, שלא היה בכלל "וכאשר יענו", שלא שעבדו אותם המצרים, לא היו בכלל "כן ירבה וכן יפרוץ", ומספר בניו היה פחות מכל השבטים. (רמב"ן)

שעבוד בתורה

"בעבודה קשה, בחומר ובלבנים, ובכל עבודה בשדה, את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך" (שמות א,יד). 'בעבודה קשה' – זו קושיא; 'בחומר' – זה קל וחומר; 'ובלבנים' – זה ליבון הלכתא; 'ובכל עבודה בשדה' – זו ברייתא; 'את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך' – זה תיקון. (זוהר)

לקראת גילויי העתיד

הזוהר מפרש ש'חיים' הכוונה לתורה, שהיא חיינו. פירוש: בזמן הגלות אין בידנו הלכה ברורה, כי רוב דיני התורה שנויים במחלוקת; הללו מטהרים והללו מטמאים. כשם שעל־ידי מרידות גלות מצרים זכו ישראל למתיקות התורה במתן תורה, כן עלידי ליבון הלכתא בגלות זו נזכה להתגלות פנימיות התורה לעתיד לבוא. גלות מצרים הייתה הכשרה למתן תורה, והגלות הנוכחית – לגילוי פנימיות התורה. (תורה אור)

מן המעיין

מהשפל עולים

"ועלה מן הארץ" (שמות א,י). בשעה שישראל מגיעים לירידה התחתונה, משם הם עולים, כפי שנאמר: "ועלה מן הארץ". וזה שאמר דוד: "שחה לעפר נפשנו, דבקה לארץ בטננו", ובאותה שעה – "קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך". (מדרש רבה)

הבטחה לעתיד

לא כתוב "כאשר עינו אותו", אלא "כאשר יענו", בלשון עתיד. הכתוב מבטיח לנו כי לעולם, בשעה שיענו את בני ישראל, בסופו של חשבון יהיו תוצאות העינוי חיוביות. תמיד אחרי רדיפות ועינויים קשים אנו יוצאים מחוזקים ומחוסנים יותר.

(אורח חיים)

אור באפלה

"במחשכים הושיבני כמתי עולם, זה תלמודה של בבל" (סנהדרין כד). בתקופה האפלה ביותר יצרנו את היצירה היותר מאירה של עמנו – התלמוד הבבלי. וכך בכל התקופות ובכל הזמנים. (הרב חיים צימרמן)

מר לשכינה

"וימררו את חיים" (שמות א,יד). 'חיים' – היינו השכינה הקדושה, שהיא חיים ונשמתם של ישראל. גם לה מר, כביכול. שותה היא את כוס היגונים עם בניה, כמו שנאמר: "עימו אנוכי בצרה" ו"בכל צרתם לו צר".

(של"ה)

לב של חב"ד

ליוו אישי והדרכה למבקרים באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בני ירק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

פרק אחד ליום

ש"ק ה'ל אבל פרק ג'
א' פרק ד'
ב' פרק ה'
ג' פרק ו'
ד' פרק ז'
ה' פרק ח'
ו' פרק ט'

ג' פרקים ליום

ש"ק ה'ל סנהדרין פרק י"ב
א' פרק י"ג
ב' ה'ל ט"ז
ג' פרק י"ט
ד' פרק כ"ב
ה' פרק כ"ג
ו' פרק כ"ד

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 4,300
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע
לזמן
מוביל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר
מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים
חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדוּרוּ לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
דובר אנגלית, עברית, רוסית
WWW.A-MENACHEM.CO.IL

ב"ה

שליח להצליח
ייעוץ ואימון בניסוס נכספים

איך הרבי עשה את זה?

1951
כמעט ולא
נסף, תשתי
ארגונית,
רכוש וכח
אדם

2026
כ-7,000
סניפים
עולמיים
ב-110
מדינות!

שובת של רחזון

לאנשי עסקים, אקדמיה ומנהיגי קהילות

חמישי-שבת פרשת בא • ד'ו' שבט 24-22 • מלון ניר עציון

גדולי המרצים מפצחים לראשונה את החידה:
האסטרטגיה, החזון, המנהיגות
והשיטה של הרבי מליובאוויטש

אפשרות
להרשמה
רק לשישי
ושבת

לפרטים והרשמה סרקו את הברקוד או שלחו וואצאפ • 054-310-9770

כך מוסבר הוויכוח בין משה לקב"ה בראשית שליחותו. משה טען: "כְּבֹד פֶּה וְכֹבֵד לְשׁוֹן אֲנֹכִי" – אמנם שורשי בעולם שבו יש אורות נעלים, אבל אין לי כלים. השיבו הקב"ה: "מִי שֶׁסָּפֵה לְאָדָם" – מי נתן כוח שיהיו אורות בכלים? "הֲלֹא אֲנֹכִי ה'?" – הרי ממני בא כוח זה; ואם כן, "אֲנֹכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ" – אתן לך את הכוח להלביש את האורות של 'תוהו' בכלים של 'תיקון'.



השלמות של היכולת לחבר את האורות הנעלים של 'תוהו' עם הכלים של ה'תיקון' תהיה ביד משיח, וזו מעלתה של הגאולה האמיתית והשלמה, שבה יתמזגו שתי המעלות של עולם ה'תוהו' וה'תיקון': האורות יהיו עליונים ביותר, ובה בשעה יתלבשו בכלים הולמים, שימנעו מצב של 'שבירת הכלים'.



נשמה מעולם ה'תוהו'

כְּבֹד פֶּה. העולם שלנו מכונה 'עולם התיקון', וקדם לו עולם שנקרא 'עולם התוהו', שבו היו 'אורות מרובים' וכלים מועטים, עד שנוצרה 'שבירת הכלים'. בעקבות ה'שבירה' נפלו ניצוצות אלוקיים עליונים ביותר למקומות שעל פי הסדר הנכון לא היו צריכים להימצא בהם. עבודתנו היא לגאול את הניצוצות העליונים האלה, וכאשר עבודה זו מסתיימת, באה הגאולה.

בספרי הקבלה נאמר ששתי נשמות ירדו מעולם ה'תוהו' אל עולם ה'תיקון'. אלה נשמותיהם של חנוך ומשה (רמז) לכך בפסוק "וַיִּתְּהֶלֶךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹקִים" – שכבר התהלך בעולם ה'תוהו'; ועל משה נאמר "מִן הַמַּיִם מְשִׁיתָהוּ" – מעולם ה'תוהו', שבו מאירה מידת החסד המשוּלה למים).

מפיצים באהבה



יוסף יצחק יוסי

בן 11

תושב נתיבות. תלמיד כיתה ו, בתלמוד תורה חב"ד נתיבות. מכין בכל שבוע את חבילות העלוניים לבתי הכנסת

ההורים שלי הם שלוחים בנתיבות, ודואגים לחלוקת העלוניים בעיר ובסביבתה. אני מכין את החבילות לכל בתי הכנסת.

זה תפקיד אחראי מאוד, כי צריך לספור את העלוניים, ולחלק אותם לפי הרשימה, שכל בית כנסת יקבל את הכמות הדרושה לו. אני חוזר מהלימודים וצריך לפתוח שני ארגזים ולארגן את החלוקה. בני המשפחה עוזרים לי.

יש לי סיפוק רב מהעבודה הזאת. אנשים מברכים אותי על שאני דואג שכל בית כנסת יקבל את מה שהוא צריך, ואני שמח לעשות זאת.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה' בעלות סמלית תוכלו להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים <עלוני שיחת השבוע להפצה!>



סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מיביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות ובאתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי המיקרוביום שלך שוב צעיר (נכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. דמיין באחר בכבוד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale



מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

לומדים תניא ורואים ניסים

הקרבות הקשים במבצע 'צוק איתן' הותירו צלקות עמוקות בגופו ובנפשו של גל שמול, תושב הקריות. הוא שירת במהלך המבצע כחובש קרבי בגדוד 15 של חטיבת גולני, ואירוע אחד נחרת עמוק בליבו.

זה היה בזירת אסון הנגמ"ש, שבו נהרגו שבעה לוחמים, וגופתו של החייל אורון שאול הי"ד נחטפה. באותם רגעים ממש, במרחק של כמה מאות מטר בלבד משם, ירה צלף בחייל שון כרמלי הי"ד.

גל, בהיותו חובש קרבי, רץ לעבר שון על אף הסכנה, בניסיון להציל את חייו. בעודו רץ הבחין בדמויות נעות בין השיחים, במרחק כמה עשרות מטרים ממנו. הדמויות פתחו

בירי לעברו. גל נשכב על הקרקע וראה שלושה קליעים חולפים מעליו. באותם רגעים זעק בכל כוחו: 'שמע ישראל', והירי נפסק.

רק שנים לאחר מכן התברר לו כי היורים היו חיילי צה"ל, שזיהו אותו בטעות כמחבל. צעקת 'שמע ישראל' היא שגרמה להם להבין שמדובר בחייל שלנו, והם חדלו מהירי עליו. בעקבות אותו אירוע הוכר גל כהלום קרב.

ביציאה מעזה פגש גל חסידי חב"ד שחילקו לחיילים סידורים וספר 'תניא', ספר היסוד של חסידות חב"ד, שחיבר רבי שניאור זלמן מלאדי. גל לקח ספר וניסה ללמוד בו, אך התקשה להבין את תוכנו. בכל זאת חש שהספר נהפך בעבורו למקור כוח פנימי.

לפני כארבע שנים פגש גל את הרב יוסי דייטש, משלוחי חב"ד בקריות. גל סיפר על ספר התניא שקיבל ועל התסכול שהרגיש מאי יכולתו להבין את תוכן הספר. הרב דייטש, הנמנה עם צאצאי אדמו"ר הזקן, החל ללמוד עימו תניא בקביעות, שביעור שבועי.

"הלימוד המעמיק גרם לי לגלות את יהדותי

ולהתחיל לשמור מצוות", מספר גל. "כיום, ברוך השם, אני מניח תפילין בכל יום, קובע עיתים לתורה ומוסיף בהתמדה בשמירת התורה והמצוות".

לפני כשנתיים וחצי הצטרף גל למסע לנייר יורק במסגרת עמותת 'לב אחד' - עמותת שמסייעת לחיילים שנפגעו פיזית ונפשית, שהרבי מליובאוויטש ביקש לקרוא להם 'מצוינים' במקום 'נכים'.

שיאו של המסע היה ביקור בציון הרבי. לאחר ששמעו הסבר מרגש על דמותו ועל קדושת המקום, נכנסו גל וחבריו לציון, קראו פרקי תהילים, כתבו 'פדיון נפש', וביקשו על עצמם ועל יקיריהם.



בזכות התניא. גל שמול ומצחיית הכובע שהצילה את חברו. נס שמשאיר אותך פעור פה

"במבט לאחור, זו הייתה סיטואציה הזויה. מה פתאום הוא לוקח ממני את הכובע? ואם הוא חובש אותו לראשו, למה הפוך? אבל באותה שנייה ממש הופיע מחבל נתעב מאחורינו"

"הביקור באוהל הרבי העניק לי חיבור עמוק עוד יותר ליהדות והביא אותי להוסיף בשמירת תורה ומצוות", אומר גל. "מאז שחזרתי, התחלתי גם לסייע בקביעות לשלוחי חב"ד במרכז הרפואי רמב"ם, כדי להביא שמחה לחיילים פצועים המאושפזים בו. החלטתי להדליק גם אצל אחרים את הניצוץ היהודי שנדלק בי".

לפני שנה חווה גל אירוע של נס בלתי-נתפס. גל מספר:

"זה היה בדיוק לפני שנה, ב"ח בטבת תשפ"ה (18.1.25). יצאתי עם כמה חברים למסעדה בתל-אביב. עמדנו מחוץ למסעדה ושוחחנו. פתאום, במהלך השיחה, לקח חברי, אופק מילר, את כובע המצחייה שהיה על ראשי, וחבש אותו לראשו כשהמצחייה פונה לאחור.

"במבט לאחור, זו הייתה סיטואציה הזויה. מה פתאום הוא לוקח ממני את הכובע? ואם הוא חובש אותו לראשו, למה הפוך?

"אבל באותה שנייה ממש הופיע מחבל נתעב מאחורינו. הוא ניגש היישר אל אופק וניסה לדקור אותו בצווארו. בנס גלוי, המצחייה של הכובע ההפוך בלמה את הסכין וריככה את הפגיעה.

"אנשים התחילו לרוץ ולברוח. עובר אורח שראה את הפיגוע שלף את אקדחו האישי וחסל את המחבל. הבטתי לעבר אופק וראיתי אותו שוכב על המדרכה.

"אמנם הסכין הוסטה, אבל אופק עדיין היה פצוע קשה ודימים. כחובש קרבי ידעתי מה עלי לעשות. פשטתי את חולצתי וביצעתי 'נקודת לחיצה', והצלחתי לעצור את הדימום. בכך הצלתי את חייו. אמרתי אחר-כך לאופק שבהצלחת חייו סגרתי את תחושת התסכול שלי

שלא הצלחתי להציל את שון כרמלי בעזה.

"באורח פלא, באותן שעות ממש נמצאה בעזה גופתו של אורון שאול, בזכות מבצע נועז, והובאה לקבר ישראל. עוד מעגל נסגר.

"אופק סיפר לי כי קיבל הודעות מאנשים שכתבו לו: 'התחלתי לשמור שבת אחרי שראיתי את הסרטון של הפיגוע'. ובאמת, כשרואים את הסרטון, זה נס מדהים, שמשאיר אותך פעור פה.

"אני חש שאני עומד כאן על הרגליים בזכות התפילה בציון הרבי מליובאוויטש ובזכות בעל התניא. המחבל עמד מילימטרים ממני ובנס לא פגע בי!

"שנה קודם לכן, בערב יום ההילולא של בעל התניא, נתתי הוראת קבע לשנה, להחזקת הציון שלו בעיר האדיטש שבאוקראינה. התרומה האחרונה ירדה ימים אחדים ממש קודם הפיגוע בתל-אביב.

"אין לי ספק שבזכות הלימוד בספר התניא ובזכות השותפות עם שלוחי הרבי בהחזקת הציון נשמרתי וניצלתי מהפיגוע, ואף הצלחתי להציל את חייו של חברי".

בית חם לנשים בהיריון מצילים חיים



מוקד תרומות: *3042

אפרת משייכים בזרע של החיים

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)





על העליה במשכנתא אין לך שליטה

על הביטוח יש!

עוברים עכשיו לביטוח משכנתא
בגפן בסד - הזול בכ-50% מהבנק!

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
כל השוואה בשבילך

לבדיקה מהירה ללא עלות
077.444.7777
basad.co.il

בריאות | פנסיה | ביטוח חיים | ביטוח נסיעות לחו"ל | משכנתא | דירה | רכב

נעם אסיקים
בית אסיקים שבת
טכנולוגיית סים מתקדמת

אתם לא מעכלים?
תשתו מים!

לפני אנזימים וכמוסות לעיכול פשוט תשתו מים. שתייה מספקת בין 8-11 כוסות תומכת בעיכול טבעי וקל יותר. התקדמו לנועם 2 עם טכנולוגיית שבת למחדרין, ותינה משפע מים חמים וקרים. יותר מים. יותר בריאות. יותר נועם.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

עם הרב משה פלס
משלוחי חב"ד באשקלון

רציתי לשאול

מה עומד מאחורי התפיסה שצעירים בתקופת לימודיהם לא יעסקו במחשבה על מקצועם בעתיד?

רכישת מקצוע היא בהחלט דבר חשוב וחיוני. הגמרא אומרת (קידושין כט,א): "כל שאינו מלמד את בנו אומנות כאילו מלמדו ליסטות" (גזל). ואולם העיסוק בזה בימי הנעורים אינו מועיל ואף מזיק.



הדבר החשוב ביותר בגיל הזה הוא לעצב את האישיות, את עולם הערכים ואת השקפות העולם. זה תפקידו העיקרי של המוסד החינוכי - לחנך את האדם הצעיר. וכשמדובר בנו, היהודים, תפקידו העיקרי של המוסד החינוכי הוא לבנות את הזהות היהודית, שהנער יהיה יהודי שורשי, שהיהדות ספוגה בכל נימי נפשו.

ישיבה ליד המתפלל

מכיוון שכבר יצא ידי חובת תפילתו. אדם חלש, שאינו יכול להתרחק בקלות ארבע אמות - מותר לו לשבת לצד המתפלל, מפני ששיבתו שם אינה נראית כגנאי, שהרי חולשתו מוכיחה עליו שמפני כך ישב.

אם היושב קדם למתפלל, היינו שלאחר שישב שם בא אדם ועמד להתפלל לצידו או לפניו - אם הוא במקום שאינו מיוחד לתפילה, מעיקר הדין אינו צריך לעמוד, מכיוון שהמתפלל בא בגבולו של היושב; אבל מידת חסידות לקום, כדי להרים מכשול מלפני חברו שעשה שלא כשורה. אך אם המקום מיוחד לתפילה, כגון בית כנסת, שהוא מקום המיוחד לכול להתפלל בו, שאז אין מקום לומר שהמתפלל בא בגבול היושב שם - על היושב להתרחק ארבע אמות.

יש המחמירים שגם העוסק בתפילה או בתורה לא יישב כלל מול עיני המתפלל (אפילו מעבר לארבע אמותיו), אלא רק לצידו או מאחוריו. ואולם אדמו"ר הזקן לא הביא דעה זו בשולחן ערוך שלו.

מקורות: ברכות לאב, שו"ע סי' קב. ט"ז שם סי' ג. שו"ע אדה"ז שם. כה"ח שם סי' ט. ילקוט יוסף סי' ק. א. פסקי תשובות שם סי' ב.

הרב שמעון גדסי
שליח באפקה ת"א, ראש כולל 'שמן למאור'

הלכה למעשה

שאלה: באילו אופנים מותר לשבת בקרבת אדם המתפלל שמונה עשרה?

תשובה: אסור לשבת בתוך ארבע אמותיו של המתפלל תפילת שמונה עשרה (היינו במרחק 1.92 מטר ממנו), בין לפניו בין מאחוריו בין מצדדיו, כי המקום שהמתפלל עומד עליו 'אדמת קודש הוא' וצריך לנהוג כבוד במקום זה, כל זמן שהוא מתפלל; ומקומו של אדם הוא ארבע אמות.

ואולם מי שעוסק באמירת דברי קדושה בפיו, כגון שעוסק בתורה, בתפילה או בשירות ותשבחות - מותר לו לשבת שם. אבל בהרהור בלבד בדברי תורה לא די, כי לא ניכר שהאדם מהרהר בדברי תורה, ולכן ישיבתו שם נראית גנאי למקום קדוש זה.

השומע חזרת הש"ץ ומכוון דעתו, יש הסבורים שמותר לו לשבת ליד המתפלל, מדין 'שומע כעונה'. ויש המחמירים בכך,



תקציר: סעיד מנסה לרכש כמות גדולה של סם הרדמה מסכן, פילסידופונוס' שמו, המיעד לפילים. צ'יקו מנסה לסכל את הקניה

סוג של 'אקמול'...

בהשגחה פרטית, לא? ... לא סעיד קובע מה יהיה ולא הפספס שלו.

"איזה בושות", חשבתי בלבי. "אני צריך שצ'יקו יזכיר לי שלא הפספס קובע גורלות אלא הקדוש-ברוך-הוא?". אבל לא היתה טפת זמן לפילוסופיה, מפני שצ'יקו כבר היה עם רגל אחת מחוץ לבית המרקחת, מושך אותי אחריו. "אסור לנו לאבד אותו עכשיו בשום פנים! שמע, שניאור, אני כבר שרוף אצלו. אבל אתה, אתה הרי 'חבר' שלו. קדימה! עוד שניה הוא נעלם מפאן במכונית שלו ויתכן שלעולם לא נראה אותו עוד... רויץ אחרי שניאור. רויץ, למען השם! ודבר אתו על המשך הקשר ביניכם".

"וואי!", נזכרתי בהתלהבות. "השקיות! אני הבטחתי לו שקיות!", ונזכרתי ממקומי בעקבות סעיד. המכונית שלו חנתה קצת רחוק, כך שעוד היו לי דקה-שתיים לרוץ מאחורי הבנין שלצדו פסע סעיד המאשר ולהופיע מולו בצעידה אטית תמימה.

"הי! שלום!", אמרתי.

סעיד הביט בי בתמהון. "הי, שלום! איך הגעת בדיוק הנה עכשיו?"

"סתם עברתי", עניתי בטבעיות מרבית, מתפלל שסעיד לא יחוש בהלמות לבי, שעבר לקצב של מכונית יריה. "נו, עבר לה כאב הראש?"

"איזה כאב ראש?", תהה לשניה סעיד. לא לחנם אומרים ששקרון זקוק לזכרון טוב... "אה, מאתמול? לא, זה עוד לא ממש עבר".

"כן, אני רואה שיש לך שקית של בית מרקחת. יפי שמצאת 'אקמול'. האמת שאני מכיר את ה'אקמול' בגדל קטן יותר", חכמתי והצבעתי על השקית הנפוחה שנסה להסתיר מאחורי גבו.

"כן", ענה סעיד. "יש כל מיני סוגים", והוא הגביר את הליכתו, מבקש להפטר מחטטנותי המסכנת.

"רק רגע, סעיד", עצרתי אותו. "לא אמרת לי להיכן להביא את השקיות. הייתי מאוד רוצה לעזר לך במבצע שלך. רק תגיד לי לאן להגיע".

"תגיע בשמונה בערב לאותו בית כנסת שלידי נפגשנו. שם תעלה על הגג. זה מקום מרפז ומשם אני מתכנן להפריח את כל השקיות. אבל אני מבקש שוב ומזהיר אותך: אף אחד לא יודע על כך חוץ משנינו. זה ברור?".

זו היתה הפתעה מוזרה לרוקח ולסעיד גם יחד. "מה אתה אומר? ואני כמעט מכרתי את החומר לדוקטור דוכיפת! איך ידעת להגיע בדיוק עכשיו?", תהה הרוקח.

"אבל אני הייתי קדם!", נזעק סעיד. הוא תקע בצ'יקו עינים מזרות אימה. "למה אתה משקר? נשיר לא שלח אותך, אני יודע".

"הוא שלח אותי שניה לפני שדוכיפת שלח אותך", ענה לו צ'יקו בבטחון. "ובכן, אדוני!", הוא



פנה שוב אל הרוקח. "נשיר ממתי בקצ'ר-רוח!".

"בסדר!", נכנע הרוקח ואני נשמתי לרוחה. "נשיר הוא לקוח ותיק", הוסיף התנצלות לכוננו של סעיד. "בתנאי אחד, כמוכן", הוא שב ופנה אל צ'יקו, "בתנאי שיש לך עכשיו כל התשלום במזומן".

צ'יקו היה המום. פניו שדרו את התשובה. "ואתה?", פנה הרוקח לסעיד, "לך יש מזומן?"

פניו של סעיד צהלו. "כמה שרק תרצה!", הכריז בענג רב ושלח בצ'יקו מבט מנצח.

סעיד יצא מבית המרקחת ושללו בידו, ואני קפצתי ממחבואי ורצתי אל צ'יקו. הוא היה נראה די המום, כמי שחטף סטירה מצלצלת בהפתעה גמורה. כל-כך קרוב היה לנצח את סעיד ולזכות בעצמו בחומר והנה ככה, בקלות שקזאת, ברגע האחרון, השתלט סעיד על הקניה. כמה מרגיז איך שוב ושוב השטרות המורששים, הנזרות היקרים והקחלים הללו, שאנשים קוראים להם פספס, קובעים גורלות של בני-אדם!

"הוא הרים את ראשו והביט בי במבט כואב. "נו", אמר בהשלמה. "איך למדת אותי פעם לומר: הפל

פרשה מי יודע



סימנים של מנהיג

שאלה: ספר שמות נפתח ב'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה'. מדוע כתוב 'הבאים' ולא 'שבאו', בשעה שבואם למצרים היה שנים רבות קדם לכן?

תשובה: ה'חתם סופר' מסביר שכאשר יעקב ובניו באו למצרים, כבר היה מוכן בעבורם בית מדרש ללמוד תורה, וכשהיו בבית המדרש, נחשב כאילו עדיין הם בארץ ישראל הקדושה. אבל פרישת שמות מספרת על התקופה שאחרי יעקב ויוסף. בני ישראל החלו לעזוב את בית המדרש ולהשתלב בחיי ארץ מצרים. דבר זה מרמז במלים 'הבאים מצרימה' - כביכול עכשיו הם באים באמת למצרים.

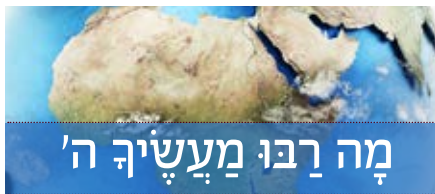
שאלה: מה אפשר ללמוד מהפרשה על התכונות של משה, שבזכותן נבחר למנהיג ישראל?

תשובה: רבי אברהם סבע, בפרושו 'צורר המר', מציין שלושה ארועים המתארים בפרשה, שבהם משה רבנו מתערב ואף מסכן את חייו כדי להציל נרדף מידי הרודף אותו.

בתחלה משה הציל איש עברי ממצרי שהכה אותו. אחר-כך התערב במריבה בין 'שני אנשים עברים'. והפעם השלישית - כאשר פגש את בנות יתרו במדן, והתורה מספרת: "ויבאו הרועים ויגרשו, ויקם משה וישען".

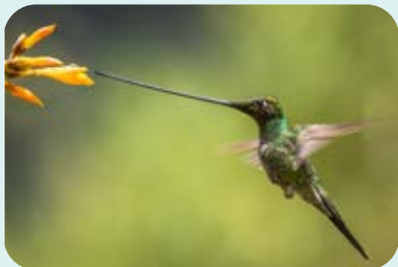
שאלה: משה שואל את הקדוש-ברוך-הוא: "ואמרו לי מה שמו, מה אמר אלהים?". וכי לא ידע את שמו?

תשובה: הרבי מליובאוויטש מסביר ש'שמו' של הבורא מבטא את דרך הנהגתו. השאלה 'מה שמו' משמעותה: באיזו צורת הנהגה הקדוש-ברוך-הוא פועל, כשהוא מניח לבני ישראל לסבל בגלות נוראה, ורק אחרי שנים רבות נזכר בהם ובא לגאל אותם?! והתשובה היא: "אהיה אשר אהיה". גם הקדוש-ברוך-הוא עצמו היה אתם בגלות וסבל את סבלם.



מה רבו מעשיה' ה'

קשית מעופפת



מה ילדים אוהבים יותר מלשתות משקה קר? לשתות אותו בעזרת קשית, כמובן. עכשו, מה תאמרו על צפור שהמקור שלה הוא בעצם קשית?

קוליברי ארוך מקור היא צפור נאה במיוחד, בגוונים ירקרקים בהירים וכהים. היא חיה בצד המערבי של אמריקה הדרומית, ובדרך כלל ביערות שבהרים גבוהים.

מקורה ארוך יותר מכל גופה. מה עושה הקוליברי במקור הקשי של? ובכן, הצפור רוצה להגיע אל הצוף המסתתר עמק בתוך פרחים מסומים, במקומות ששום צפור אחרת או חרק אינם יכולים להגיע אליהם.

רק הקוליברי קבל מהבורא מתנה מיוחדת - מפתח קסמים לאוצר הצוף המסתתר. הוא משחיל את המקור פנימה, אל תוך הפרח, ומתוכו משרבב לשון ארוכה עוד יותר, שמלקקת את המזון הטעים והמתוק.

טוב, לכל יתרון יש גם חסרון. החיים עם קשית בפה מאתגרים למדי. המקור כבד כליפה, שפאשר הקוליברי רוצה לנחם על ענה, הוא חייב להרים את הראש למעלה, לעבר השמים, כדי שלא לאבד שווי משקל ולפלל מהעץ. הוא גם מכרח להשתמש בגליו כדי להתנקות, ולא במקור, כמו כל העופות.

זה לא הדבר המפלא היחיד. הלב של הקוליברי פועם במהירות של 1200 פעימות בדקה! לשם השוואה, לבו של אדם פועם כ-70 פעימות בדקה. הוא יכול לרחף ולעוף לכל הכוונים, כשהוא מתמרן כמו רחפן משוכלל.

לקוליברי זכרון מדהים. הוא זוכר באיזה פרח כבר בקר ושאיב ממנו צוף, והוא מדלג עליו במסע הבא שלו. בלי לה, כשנעשה קר, הקוליברי ישן שנה עמקה, כדי לחסוך באנרגיה.



מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

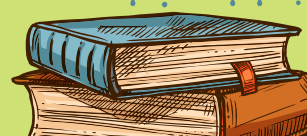
תקציר: על אף ההסבר המגפיק של רב היהודים למושל החדש, החליט המושל לבטל את דבריו ולאיים על היהודים - או שתעבדו בשבת או שתאבדו את משרותיכם



הפסוק: בוא

"מה אני צריך להתערב במריבה של אחרים!". ממש לא נכון! אם רואים שמישהו מציץ למישהו אחר או רודף אותו, מצוה להתערב ולהציל את הנרדף. מי שאינו נוהג כן, עובר על צווי התורה.

הלכה בשבוע





חיים יהודיים

מנחם כהן

ניצחון הרוח בגיל 105

תעודת זהות. ר' שמואל-מנחם שפיץ, בן 105, תושב רמת תמיר, ירושלים. יליד הונגריה, ניצול שואה, לחם במלחמת השחרור, עבד במפעל מרצפות, נשא לאישה ניצולת אושוויץ והקים משפחה לתפארת. על אף גילו המופלג הוא מוסיף מדי יום ללמוד תורה.

ילדות. נולדתי בעיירה דרצ'קה בהונגריה בבית דתי חם, עם עשרה אחים ואחיות. למדתי בישיבה, אבל השואה שינתה הכול.

מלחמה. גויסתי לצבא ההונגרי. בין היתר פוצצנו פסי רכבת גרמניים. לא ידעתי מאומה מהמתרחש - לא מה עלה בגורל בני משפחתי ששולחו לאושוויץ ולא על בני עמי שנטבחו באכזריות. כששמענו שמועות שחינו בסכנה, ברחנו מהצבא וצעדנו שבע-מאות קילומטרים במשך שלושה חודשים. צעדנו בלילה, ובשעות היום התחבאנו. הרגשנו את יד ה' על כל צעד ושעל.

תפילין. לא היה יום אחד בצבא שלא הנחתי תפילין. פעם אחת גוי תפס אותי מניח תפילין, וזה לא נגמר טוב.

הישרדות. אחרי השואה, כשחזרתי להונגריה, גיליתי את האמת המרה: רוב בני משפחתי נרצחו. נשארו לי שלושה אחים ששרדו. בתחילה לא רצו לעלות ארצה איתי, אבל אני ידעתי שבהונגריה לא אשאר. לאחר מכן גם הם עלו.

משפחה. עליתי ארצה לבדי, בשנת תש"ו (1946), תחילה לשלושה חודשים במחנה עתלית. הייתי בודד ממש. בלילות שבת פתחתי חלון, לשמוע שירי שבת שבקעו מאחד הבתים, ואז הרגשתי לרגע חום משפחתי. לחמתי במלחמת השחרור, ולאחר מכן נשאתי את לאה, ניצולת אושוויץ, וזכינו ברוך השם להקים משפחה.

אימא. הבת, הגב' מלכה, מוסיפה: אימא

ניצול שואה מהונגריה שהקים את ביתו בארץ ישראל עם ניצולת אושוויץ. בגיל 105 הוא מתמיד מדי יום בלימוד תורה, וגם חולק עימו את סוד אריכות ימיו



שמואל שפיץ בערב יום הכיפורים. לא לבזבז את המוח על שטויות



שמואל ובעלה של נכדתו, אהרן צוהר. "התמדה מעוררת הערצה"

נפטרה לפני ארבע שנים, והיא בת 96. היא הייתה הרוח החיה במחנה אושוויץ, עזרה לבנות כמידת יכולתה. לקראת סוף מלחמה העלו אותן לרכבות. הגרמנים ריחו את הסוף. בעוד הרכבת נוסעת, בעלות הברית הפציצו

את מסילת הברזל והרכבת האטה. אימא הבינה שמהוה קורה וקפצה מהקרון עם אחותה ושתי בנות, והאיצה בהן לברוח. הן התחבאו ביער שלושה ימים, כיסו את עצמן בעלים וניזונו בעיקר משתיית מים וממה שמצאו בדרך.

חיים. בחזרה לשמואל: כשהתבגרתי, בתי מלכה הציעה לנו לעבור לגור במבוא חורון, ואמרתי לה: בכל ילדתי בהונגריה חלמתי על ירושלים, לא על מבוא חורון... מאז שיצאתי לגמלאות יש לי סדרי לימוד קבועים, ובכלל זה הדף היומי בגמרא. בשנות עבודתי לא יצא לי ללמוד הרבה, ואני מרגיש שזכיתי לאריכות ימים כדי להשלים את הלימוד שהחסרתי.

השראה. אהרן צוהר, הנשוי לנכדתו, מוסיף: בחנוכה באתי לבקר את סבא. העוזרת היהודית אמרה לי שהוא בשיעור. נכנסתי לבית המדרש, ודמעות עלו בעיניי. בשקט ובשלווה יושב שם סבא שמואל, זכוכית מגדלת ענקית בידו, ומולו גמרא עוד יותר ענקית, ומקשיב רוב קשב לרב. מקשיב לקושיה, ואז לתירוץ. וכך בגיל 105, בהתמדה מעוררת הערצה, אינו מוותר על לימוד הגמרא היומי הקבוע.

טיפים. סבא שמואל חותם: כששואלים אותי על הסוד לאריכות ימים, אני נותן שלושה טיפים. ראשית, לאכול בנחת. פעם אנשים נהגו לאכול, היום יש תחושה ש'זוללים'. כל חיינו אכלנו שלוש ארוחות מסודרות ופשוטות. שנית, להפעיל את המוח, לשבת וללמוד, לקרוא, לעיין. לא לבזבז את המוח על שטויות. שלישית, להיות בשמחה תמיד, כי צריך תמיד לזכור שיכול להיות גרוע יותר חס ושלום. תשמחו על מה שיש לכם!

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרות

הרשת הטובה בישראל לטעמי מהדרין | **מחסני השוק** | **מחסני השוק** | מחירים בכל מחיר